

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

נעה-רחל גילאור ז"ל

ילדות

נולדה ביום ט"ז באלול תשכ"ד 24.8.1964 בעיר בת ים.
בתם הבכורה של לאה ויצחק אלקולומברה, אחות לניסים ולשחר.
כבת לעולים חדשים מטורקיה, גדלה בשכונות הראשונות שצצו בבת ים
התחנכה בבית הספר היסודי "יצחק שדה", וסיימה את לימודיה בבית הספר התיכון אורט
רמת יוסף.

על הילדה שהייתה

נעה הייתה ילדת ספר, אהבתה לקריאה, לספרים, לשפה ולמילים הייתה עזה כל כך, עד שהפכה לאחד הגורמים המרכזיים גם בחייה הבוגרים.

תחביבים ותחומי עניין

נעה אהבה שירה, ובמיוחד את שירת ארץ ישראל הישנה. היא הכירה את כל מילות השירים של פעם, אלו שכולם יודעים רק לזמזם, הייתה נרדמת לצלילי "ארץ אהבתי", ומתעוררת למנגינת "אהובתי שלי לבנת צוואר". תכנית הרדיו האהובה על נעה הייתה כמובן "ארבע אחרי הצהריים" בגלי צה"ל – תכנית של שירים מאוצר הזמר העברי, באווירה נוסטלגית, והיא האזינה לה מדי יום. ביום השנה השני לפטירתה, הוקדשה תכנית שלמה של "ארבע אחרי הצהריים" לשירים שאהבה.

הגיוס לצה"ל

ב 26.12.1982-התגייסה נעה לצה"ל, למסלול קצונה ייעודית, בידיעה
שהיא הולכת לשרת מעט יותר מן המקובל.

השירות הצבאי

במהלך עשרים ושלוש שנותיה בצה"ל שירתה במגוון תפקידים בחיל השריון, בחיל השלישות, בזרוע היבשה, ובתפקידה האחרון כיהנה כראש מדור סגל מילואים במפקדת פיקוד העורף. נעה מעולם לא שיערה כי תשרת כל חייה במסגרת תובענית, דורשת ומאומצת כצה"ל; בשנים הראשונות, בכל פעם שהגיעה למעמד חתימת הקבע, היססה אם לחתום שוב. רק בהמשך, השלימה עם כך שהשחרור מצה"ל יהיה רק בעת פרישתה, בגיל מאוחר הרבה יותר.

השירות הצבאי

נעה תמיד חיכתה ל"טיול שאחרי הצבא", אך הבינה שאין צורך להשתחרר כדי לממשו. היא ארזה את הפקלאות ויצאה לטיול בן שבועיים בהודו בחברתן של עשר נשים נוספות. מהמסע שבה שונה – שלוה, רגועה ונינוחה ביחס למקומה בעולם. בחזרתה לארץ, כתבה לשותפותיה לטיול: "יקירותיי, החוויה ההודית היא חוויה של צבעים, ריחות ומראות קסומים. דרך העיניים שלכן, הודו נראתה צבעונית ומדהימה עוד הרבה יותר. האהבה הענקית שלכן להודו חלחלה בי ואני יודעת שאני אחזור אל הודו. תודה לכן על הארגון הנפלא, הנדיבות, הנתינה האין-סופית והאהבה הגדולה שפיזרתן סביבכן."

השירות הצבאי

עוד בטרם נסעה להודו כבר החלה נעה להתקרב לעולם הרוחני, והתעניינה יותר ויותר ביוגה, במדיטציות ובהתחברות לנפש; המסע להודו השלים את התהליך. נעה החלה לאסוף קריסטלים ואבני חן – תחילה רק בשל צבעוניותם ויופיים, ובהמשך, לאחר שהכירה בסגולות הטבועות בכל אחת ואחת מהן, בגלל האווירה שהשרו עליה.

מתכון עם זיכרון

מועד הנפילה

בשנתיים האחרונות לפני פטירתה נלחמה נעה, בתעצומות נפש עילאיות, במחלת הסרטן. נעה ציפתה לחזור לתפקידה, לחבריה, למסגרת, אך ביום כ"ד בחשוון תשס"ח (5.11.2007) נפרדה נשמתה מגופה, והיא בת ארבעים ושלוש. היא הובאה למנוחות בבית העלמין הצבאי בחולון. הותירה בת – מאיה, שהולכת בדרכה, הורים ושני אחים.

הספדים

על קברה ספדה לה מאיה: "אימא, אני עומדת כאן, לא מאמינה שזו המציאות. אני, יחד עם האנשים כאן, באנו להצדיע לך, לוחמת שלי, על כך שנלחמת את המלחמה הקשה והחשובה מכול, את המלחמה על החיים. נלחמת על חיך, ולרגע לא ויתרת על שמחת החיים. ברגעים הכי קשים שלך חיזקת אותי במקום שאחזק אותך. אימא, אני מודה לאלוהים על המתנה שהעניק לי, להיות הבת שלך. גם בזמן הקצר שניתן לי – אני מודה על כל רגע, על שנתת לי חיים ולימדת אותי, בכוחות עצמך, להיות בן אדם טוב – כמוך. 'אהובתי שלי לבנת צוואר' – הכינוי שהענקת לי משירי ארץ ישראל שכל כך אהבת – אני אולי לא אראה אותך שוב, אבל אתמול עברת למקום שאותו לא תעזבי אף פעם, וששום כוח שבעולם לא יוציא אותך משם. אימא, את חיה בתוכי, בתוך נשמתי, ושם אשא אותך לכל מקום ושלב בחיי. את תהיי שם בכל רגע, שותפה לכל החלטה, כי המציאות לא משנה דבר – תמיד תישארי אימא שלי. אוהבת עד כלות, מאיה."

הספדים

הספיד את נעה אלוף-משנה גדי אגמון, קצין השלישות הראשי של פיקוד העורף: "נעה היקרה, הכרתי אותך לפני כשנה, חייכנית, רחבת לב, עם מבט מאיר בעיניים. אופטימית היית, תאבת חיים היית – בטוחה בדרכך, בטוחה להילחם ולנצח את המחלה הארורה הזאת. כבשת את ליבנו בשמחת החיים, בגיל ובאור שהקרנת סביבך. בטוחה היית בדרכך והדבקת בביטחונך את כולנו. 'אורח לא קרוא בא לבקר' – אמרת. והרי אורח בא והולך. ובמרץ האחרון כבר חשבנו כי הנה האורח הלך לבלי שוב, אך 'חומות החימר סגרו עלייך והחיצים רצו בעקבותייך'. ... נעה, כמה חשוב היה לך להמשיך ולשרת בגאון בצה"ל. תחושת השייכות והביחד והרצון להיות חלק ליוו אותך – ליוו אותנו – עד הרגע האחרון. אפילו חפציך האישיים עוד מחכים לך במשרד סגל מילואים שתחזרי... תרמת את שנותייך היפות ביותר לביטחוננו של צה"ל ולחוסנו ובנינו של פיקוד העורף ועם ישראל. אנחנו מצדיעים לך היום הצדעת פרידה, אנו מצדיעים לך היום על שהייתה לנו הזכות להיות חלק ממך. יהי זכרך ברוך."

הנצחה

נעה הייתה אדם חם, התחברה בקלות ובמהירות עם כל מי שבאה עימו במגע, תמיד התעניינה בשלומם של אחרים ופחות עסקה בעצמה. נעה באה מאהבה, והחברויות שיצרה היו חברויות של אמת, חברויות לחיים.

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

